No. 47644

Belgium
and
Thailand

Treaty between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Kingdom of Thailand on mutual assistance in criminal matters. Bangkok, 12 November 2005

Entry into force: *23 July 2010 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *Dutch, English, French and Thai*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belgium, 28 July 2010*

Belgique
et
Thaïlande

Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement du Royaume de Thaïlande sur l'entraide en matière pénale. Bangkok, 12 novembre 2005

Entrée en vigueur : *23 juillet 2010 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *néerlandais, anglais, français et thaï*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Belgique, 28 juillet 2010*

[DUTCH TEXT – TEXTE NÉERLANDAIS]

OVEREENKOMST TUSSEN DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE EN DE REGERING VAN HET KONINKRIJK THAILAND INZAKE WEDERZIJDSE RECHTSHULP IN STRAFZAKEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK THAILAND ;

hierna genoemd de "Overeenkomstsluitende Staten" ;

VERLANGEND de banden die reeds geruime tijd tussen hun landen bestaan, te handhaven en te versterken, alsmede de doeltreffendheid van beide landen inzake preventie, onderzoek en vervolging van criminaliteit door middel van samenwerking en wederzijdse rechtshulp in strafzaken te verhogen ;

ONDERSTREPEND DAT de Overeenkomstsluitende Staten een gemeenschappelijk belang hebben om ervoor te zorgen dat de onderlinge wederzijdse rechtshulp in strafzaken doeltreffend, vlot en aan de hand van kwalitatief hoogwaardige informatie verloopt, op een wijze die verenigbaar is met de fundamentele beginselen van hun nationaal recht, daaronder begrepen de beginselen van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966 ; en

UITING GEVEND AAN hun vertrouwen in de structuur en de werking van hun strafrechtstelsels, evenals in het vermogen van hun beide landen om een eerlijk proces te waarborgen ;

ZIJN OVEREENGEKOMEN als volgt :

Artikel 1

Verplichte wederzijdse rechtshulp

1. De Overeenkomstsluitende Partijen verbinden zich ertoe elkaar overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst wederzijdse rechtshulp in de ruimste zin te verlenen in het kader van onderzoeken, vervolgingen en andere procedures in verband met strafbare feiten waarvan de bestraffing op het tijdstip van het verzoek behoort tot de rechtsmacht van hun rechtbanken. De autoriteiten bevoegd om rechtshulp te vragen dan wel te verstrekken zijn voor het koninkrijk Thailand de rechterlijke autoriteiten en de entiteiten die krachtens de wet bevoegd zijn om een verzoek ten uitvoer te doen leggen of bijstand te vragen, en voor het koninkrijk België de rechterlijke autoriteiten.

2. De bepalingen van deze Overeenkomst zijn eveneens van toepassing wanneer de gevraagde rechtshulp betrekking heeft op een strafrechtelijke procedure in fiscale zaken (douane en accijnzen, directe en indirecte belastingen en valutacontrole).

3. De wederzijdse rechtshulp omvat doch is niet beperkt tot :

   (a) het verzamelen van getuigenverklaringen van personen ;
   (b) het verstrekken van inlichtingen, documenten, dossiers en bewijsmateriaal ;
   (c) het afgeven van documenten ;
   (d) het ten uitvoer leggen van verzoeken om huiszoeking, inbeslagneming en opsporing ;
   (e) het overbrengen van gedetineerden of vergemakkelijken van de verschijning van derden in de verzoekende Staat om aldaar te getuigen ;
   (f) het lokaliseren van personen en voorwerpen ;
   (g) maatregelen inzake lokalisatie, inbeslagneming en verbeurdverklaring van de opbrengsten en van de instrumenten van criminele activiteiten ; en
   (h) enige andere vorm van rechtshulp die beantwoordt aan de doelstellingen van deze Overeenkomst.

4. De wederzijdse rechtshulp wordt verleend, ongeacht of de feiten waarop het onderzoek, de vervolging of de procedure in de verzoekende Staat betrekking heeft, al dan niet een strafbaar feit opleveren in de aangezochte Staat of aanleiding kunnen geven tot vervolging door de aangezochte Staat.

5. De inlichtingen en het bewijsmateriaal verkregen krachtens deze Overeenkomst kunnen enkel worden bekendgemaakt of aangewend ten behoeve van het onderzoek, de vervolging of de procedure in verband met de feiten zoals gekwalificeerd in het verzoek. Indien deze kwalificatie wordt gewijzigd, mogen deze inlichtingen of dit bewijsmateriaal niet worden gebruikt zonder de voorafgaande toestemming van de aangezochte Staat.

6. Met deze Overeenkomst wordt uitsluitend de wederzijdse rechtshulp beoogd tussen de autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten belast met de toepassing van het strafrecht. Zij heeft niet tot doel en is niet ontworpen met het oog op het verlenen van een dergelijke rechtshulp aan private partijen.

7. Geen enkele private partij kan een bepaling van deze Overeenkomst aanvoeren om de tenuitvoerlegging van een verzoek te verhinderen, dan wel om bewijsmateriaal verkregen overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst te verwijderen of te doen verdwijnen.

8. Deze Overeenkomst is niet van toepassing op de tenuitvoerlegging van beslissingen tot aanhouding en tot veroordeling, behalve in geval van verbeurdverklaring. Zij is evenmin van toepassing op militaire misdrijven die geen gemeenrechtelijke misdrijven opleveren.

Artikel 2

Gronden tot weigering of uitstel

1. De aangezochte Staat kan weigeren een verzoek ten uitvoer te leggen indien hij van oordeel is dat :

   (a) de tenuitvoerlegging van het verzoek de soevereiniteit, de veiligheid of de openbare orde, dan wel andere wezenlijke belangen van de aangezochte Staat kan schenden ;

   (b) het verzoek betrekking heeft op een politiek misdrijf ;

   (c) ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat het verzoek is ingediend om een onderzoek te kunnen instellen tegen een persoon, deze te vervolgen of te straffen, of andere procedures tegen hem in te stellen op grond van zijn ras, geslacht, godsdienst, nationaliteit of politieke overtuiging, dan wel dat de situatie van de betrokkene dreigt te verslechteren om een van voornoemde redenen ;

   (d) het verzoek betrekking heeft op een strafbaar feit waarop krachtens het recht van de verzoekende Staat, doch niet krachtens het recht van de aangezochte Staat de doodstraf is gesteld. Niettegenstaande het voorgaande mag het verzoek niet worden geweigerd indien de verzoekende Staat de aangezochte Staat toereikende waarborgen biedt dat de doodstraf niet zal worden opgelegd of, indien zulks wel het geval is, niet zal worden uitgevoerd. Een weigering van de aangezochte Staat om een verzoek om die reden ten uitvoer te leggen, biedt de verzoekende Staat de mogelijkheid, op grond van wederkerigheid, de tenuitvoerlegging van een verzoek van de andere Staat met betrekking tot een strafbaar feit van vergelijkbare aard en ernst te weigeren.

2. De aangezochte Staat kan het verlenen van rechtshulp uitstellen ingeval de tenuitvoerlegging van het verzoek kan leiden tot de belemmering van een lopend gerechtelijk onderzoek, een lopende vervolging of een lopende procedure in de aangezochte Staat.

3. Alvorens het verzoek om rechtshulp te weigeren of de tenuitvoerlegging ervan uit te stellen, bepaalt de aangezochte Staat of de rechtshulp kan worden verleend onder de voorwaarden die hij noodzakelijk acht. Indien de verzoekende Staat de rechtshulp onder deze voorwaarden aanvaardt, verbindt hij zich ertoe deze in acht te nemen.

4. De aangezochte Staat brengt de verzoekende Staat zo spoedig mogelijk op de hoogte van de redenen die aan de weigering of aan het uitstel van de tenuitvoerlegging van het verzoek ten grondslag liggen.

Artikel 3

Centrale autoriteit

1. Iedere Overeenkomstsluitende Staat wijst een centrale autoriteit aan.

2. De centrale autoriteit van het koninkrijk Thailand is de Attorney General of een door hem aangewezen persoon.

3. De centrale autoriteit van het koninkrijk België is de minister van Justitie of een door hem aangewezen persoon.

4. De krachtens deze Overeenkomst ingediende verzoeken worden geformuleerd en ten uitvoer gelegd door de centrale autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 4

Taal

De verzoeken en bewijsstukken moeten vergezeld gaan van een vertaling in een officiële taal van de aangezochte Staat of in de Engelse taal.

Artikel 5

Inhoud van de verzoeken om rechtshulp

1. Het verzoek om rechtshulp wordt schriftelijk ingediend. In geval van spoed of indien de aangezochte Staat daarmee instemt, kan het verzoek per fax of enig ander middel worden verzonden maar moet het onmiddellijk schriftelijk worden bevestigd.

2. De verzoeken om rechtshulp bevatten :

   (a) de naam van de bevoegde autoriteit die het gerechtelijk onderzoek, de vervolging of de procedure waarop het verzoek betrekking heeft, leidt ;

   (b) een omschrijving van de aard van het gerechtelijk onderzoek, van de vervolging of van de procedure, daaronder begrepen een samenvatting van de relevante feiten en wetgeving ;

   (c) een omschrijving van het gezochte bewijsmateriaal of inlichtingen of van de handelingen inzake de rechtshulp die moeten worden verricht ;

   (d) het doel waarom het bewijsmateriaal, de inlichtingen of enige andere vorm van rechtshulp worden gevraagd.

3. Indien nodig bevat het verzoek tevens :

   (a) voor zover mogelijk, de identiteit, de nationaliteit en de lokalisatie van de persoon of personen op wie het gerechtelijk onderzoek, de vervolging of de procedure in de verzoekende Staat betrekking heeft ;

   (b) de beschikbare gegevens over de identiteit en de verblijfplaats van de persoon die in de aangezochte Staat moet worden gelokaliseerd ;

   (c) de identiteit en de lokalisatie van de persoon aan wie een afgifte moet worden gedaan, de band tussen deze persoon en het gerechtelijk onderzoek, de vervolging of de procedure en de wijze van afgifte ;

(d) de identiteit en de lokalisatie van personen tegen wie bewijsmateriaal wordt gezocht ;

(e) in geval van verzoeken strekkende tot inwinning van bewijs, tot huiszoeking, tot inbeslagneming en tot opsporing, opgave van de redenen op grond waarvan kan worden aangenomen dat bewijsmateriaal kan worden aangetroffen binnen de rechtsmacht van de aangezochte Staat ;

(f) een nauwkeurige omschrijving van de plaats waar de huiszoeking moet worden verricht en/of van het bewijsmateriaal dat moet worden gezocht ;

(g) indien nodig, de eis van vertrouwelijkheid en de motivering ervan ;

(h) een omschrijving van de wijze waarop de getuigenverklaringen worden verzameld en opgenomen ;

(i) een lijst van de te beantwoorden vragen ;

(j) in geval van verzoeken strekkende tot inwinning van bewijsmateriaal bij een persoon, een verklaring volgens welke onder ede of onder belofte afgelegde verklaringen zijn vereist, evenals een omschrijving van het onderwerp van het gezochte bewijsmateriaal of van de gezochte verklaring ;

(k) een omschrijving van enige bijzondere procedure die moet worden gevolgd bij de tenuitvoerlegging van het verzoek ;

(l) informatie met betrekking tot de vergoedingen en uitgaven waarin is voorzien voor een persoon die in de verzoekende Staat verschijnt ;

(m) in geval van terbeschikkingstelling van gedetineerden, de persoon of autoriteit belast met zijn overbrenging, de plaats waarnaar de gedetineerde moet worden overgebracht en de datum van zijn terugkeer ; en

(n) enige andere informatie die ter attentie van de aangezochte Staat kan worden gebracht teneinde de tenuitvoerlegging van het verzoek te vergemakkelijken.

4. Indien de aangezochte Staat van oordeel is dat de in het verzoek verstrekte informatie niet volstaat voor de behandeling ervan, kan om extra informatie worden verzocht.

Artikel 6

Tenuitvoerlegging van verzoeken

1. De verzoeken om rechtshulp worden zo spoedig mogelijk ten uitvoer gelegd overeenkomstig het recht van de aangezochte Staat en, voor zover dit recht zulks niet verbiedt, volgens de regeling gevraagd door de verzoekende Staat.

2. De aangezochte Staat kan de tenuitvoerlegging van een verzoek niet weigeren op grond van het bankgeheim.

Artikel 7

Kosten

1. De aangezochte Staat betaalt alle kosten verbonden aan de tenuitvoerlegging van het verzoek, met uitzondering van de kosten van het deskundigenonderzoek en de reisvergoedingen en -kosten van personen overeenkomstig de artikelen 20 en 24. Deze kosten, vergoedingen en uitgaven zijn ten laste van de verzoekende Staat. Indien de getuige of de deskundige daartoe een verzoek doet, kan de verzoekende Staat een voorschot storten op de uitgaven, kosten of vergoedingen in verband met de reis.

2. Ingeval blijkt dat de tenuitvoerlegging van het verzoek buitengewone uitgaven met zich brengt, raadplegen de Overeenkomstsluitende Staten elkaar teneinde de bewoordingen en de voorwaarden te bepalen waaronder de vereiste rechtshulp kan worden verleend.

Artikel 8

Beperkte aanwending en vertrouwelijkheid

1. De inlichtingen en het bewijsmateriaal verkregen krachtens deze Overeenkomst mogen zonder de voorafgaande toestemming van de aangezochte Staat niet worden bekendgemaakt of aangewend voor andere doeleinden dan die vermeld in het verzoek. Voornoemde inlichtingen en voornoemd bewijsmateriaal kunnen uitsluitend worden aangewend door de diensten van de Federale Overheidsdienst Justitie, de rechterlijke autoriteiten en de diensten belast met de toepassing van de wet, verantwoordelijk voor de uitvoering van de opdrachten omschreven in deze Overeenkomst.

2. De verzoekende Staat kan eisen dat het verzoek om rechtshulp, de inhoud ervan en de bijbehorende documenten, alsmede de tenuitvoerlegging ervan vertrouwelijk blijven. Indien het verzoek niet ten uitvoer kan worden gelegd zonder dat de geëiste vertrouwelijkheid wordt opgeheven, brengt de aangezochte Staat de verzoekende Staat hiervan op de hoogte. Laatstgenoemde moet vervolgens beslissen of het verzoek desalniettemin wordt ten uitvoer gelegd.

3. De aangezochte Staat kan eisen dat verstrekte informatie of verstrekt bewijsmateriaal, alsmede de bron ervan vertrouwelijk blijven overeenkomstig de door hem gestelde voorwaarden. In dat geval neemt de verzoekende Staat deze voorwaarden in acht, behalve wanneer voornoemde informatie of voornoemd bewijsmateriaal noodzakelijk is in een openbaar proces dat het gevolg is van het gerechtelijk onderzoek, de vervolging of de procedure waarvan sprake is in het verzoek.

Artikel 9

Toegang van tot informatie en mededeling ervan aan derden

De toegang van niet in deze Overeenkomst bepaalde autoriteiten of personen tot informatie wordt geregeld volgens het nationaal recht van de Staat die partij is, waarbij een verzoek om toegang is ingediend. In ieder geval kan de Staat die partij is en voornoemde informatie niet heeft verstrekt, deze slechts meedelen na hiervoor de toestemming te hebben verkregen van de Overeenkomstsluitende Staat die de informatie heeft verstrekt.

Op verzoek van de Overeenkomstsluitende Staat die informatie heeft verstrekt, deelt de Overeenkomstsluitende Staat waarvoor deze informatie is bestemd, mee welk gebruik ervan wordt gemaakt en welke resultaten worden verkregen op grond van de overgezonden informatie.

Artikel 10

Kwaliteit van de gegevens

Indien de Overeenkomstsluitende Staat die informatie overzendt, vaststelt dat deze informatie niet juist of onvolledig is, brengt hij de Overeenkomstsluitende Staat waaraan de informatie is overgezonden, hiervan onverwijld op de hoogte. Deze laatste moet dan voornoemde informatie, naar gelang van het geval, schrappen of verbeteren.

Artikel 11

Duur van bewaring van informatie

Elke Overeenkomstsluitende Staat waakt ervoor informatie niet langer te bewaren dan nodig is voor het vervullen van de rechtshulp bedoeld in deze Overeenkomst. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de verwerking van voornoemde informatie door de autoriteiten of diensten bedoeld in punt 1 van artikel 8 met het oog op de archivering ervan.

Artikel 12

Verzameling van getuigenverklaringen en overlegging van bewijsmateriaal in de aangezochte Staat

1. Ingeval een persoon is opgeroepen om te verschijnen teneinde een getuigenverklaring af te leggen of documenten, dossiers of voorwerpen over te leggen in de aangezochte Staat, bestaat de mogelijkheid dat hij zulks moet doen overeenkomstig het recht van de aangezochte Staat.

2. Op verzoek deelt de aangezochte Staat vooraf het tijdstip en de plaats mee waar het bewijsmateriaal zal worden ingewonnen.

3. De bevoegde autoriteiten en de door hen gemachtigde personen kunnen aanwezig zijn bij de tenuitvoerlegging van het verzoek ingeval in de aangezochte Staat de centrale autoriteit en de autoriteit belast met de tenuitvoerlegging ervan daarmee instemmen.

Artikel 13

Verzamelen van getuigenverklaringen door middel van videoconferentie

Een Overeenkomstsluitende Staat kan op verzoek van de andere Overeenkomstsluitende Staat indien mogelijk en overeenkomstig de fundamentele beginselen van zijn nationaal recht, toestaan dat een getuigenverklaring van een persoon die zich op zijn grondgebied bevindt en als getuige of als deskundige moet worden gehoord door de bevoegde autoriteiten van de andere Staat, geschiedt door middel van videoconferentie. Hiertoe wordt overgegaan onder de voorwaarden en op de wijze in gezamenlijk overleg overeengekomen tussen de Overeenkomstsluitende Staten ingeval het onmogelijk of niet wenselijk is dat voornoemde persoon persoonlijk verschijnt op het grondgebied van de verzoekende Staat. De Overeenkomstsluitende Staten kunnen overeenkomen dat het verhoor wordt geleid door de bevoegde autoriteit van de verzoekende Staat en dat de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat hierbij aanwezig is.

Artikel 14

Mededeling van dossiers van overheidsdiensten of regeringsorganen

1. De aangezochte Staat legt kopieën van voor het publiek toegankelijke dossiers van overheidsdiensten of regeringsorganen over.

2. De aangezochte Staat kan enig niet voor het publiek toegankelijk dossier of enige niet voor het publiek toegankelijke informatie in het bezit van een overheidsdienst of een regeringsorgaan overleggen op voorwaarde dat de inhoud van dit dossier of deze informatie in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden wordt meegedeeld als wanneer voornoemde gegevens bestemd zouden zijn voor zijn eigen rechterlijke autoriteiten of autoriteiten belast met de toepassing van de wet. De aangezochte Staat kan op discretionaire wijze geheel of gedeeltelijk weigeren rechtshulp te verlenen.

Artikel 15

Overzending van documenten en voorwerpen en certificatie

1. Ingeval het verzoek om rechtshulp betrekking heeft op de overzending van dossiers en documenten, kan de aangezochte Staat de originelen of eensluidend verklaarde kopieën ervan overzenden.

2. De verzoekende Staat zendt de originele documenten of dossiers of de voorwerpen overgelegd ter uitvoering van het verzoek terug zodra zulks mogelijk is, behalve indien de aangezochte Staat daarvan afziet.

3. Voor zover het recht van de aangezochte Staat zulks niet verbiedt, worden de documenten, voorwerpen en dossiers overgezonden in de vorm of met de certificatie die de verzoekende Staat verlangt ter fine van de ontvankelijkheid ervan overeenkomstig zijn recht.

4. Met uitzondering van het bepaalde in punt 3 behoeven het bewijsmateriaal en de documenten overgelegd overeenkomstig deze Overeenkomst geen enkele vorm van certificatie.

Artikel 16

Uitwisseling van inlichtingen over veroordelingen

Op verzoek deelt elke Staat die partij is, aan de andere Staat de veroordelingen mee die ten aanzien van de onderdanen van deze laatste zijn uitgesproken en in zijn officieel archief zijn opgenomen. Een kopie van de veroordeling wordt op verzoek bezorgd.

Artikel 17

Spontane uitwisseling van inlichtingen

1. De Overeenkomstsluitende Staten stellen alles in het werk om in voorkomend geval, binnen de perken van hun nationaal recht en zonder een verzoek in die zin te hebben ontvangen, inlichtingen in verband met strafzaken uit te wisselen wanneer het tot de bevoegdheid van de bevoegde autoriteiten van de andere Overeenkomstsluitende Staat behoort voornoemde inlichtingen te onderzoeken in het kader van een procedure of een sanctie.

2. De Overeenkomstsluitende Staat die de inlichtingen verstrekt, kan overeenkomstig zijn nationaal recht de aanwending ervan door de andere Overeenkomstsluitende Staat aan bepaalde voorwaarden onderwerpen. De Overeenkomstsluitende Staat voor wie de informatie is bestemd, moet deze voorwaarden in acht nemen.

Artikel 18

Afgifte van documenten

1. De aangezochte Staat gaat over tot de afgifte van enig wettelijk document dat daartoe is overgezonden door de verzoekende Staat.

2. Enig verzoek om afgifte van een document waarin de verschijning van een persoon voor een autoriteit van de verzoekende Staat wordt geëist, wordt ten laatste vijftig (50) dagen voor de bepaalde datum van de verschijning overgezonden.

3. De aangezochte Staat zendt als bewijs van de afgifte een ontvangstbewijs gedagtekend en ondertekend door de in kennis gestelde persoon of een verklaring ondertekend door de ambtenaar die tot de afgifte is overgegaan, met vermelding van de wijze en datum van afgifte, terug. Ingeval geen afgifte kan plaatsvinden, wordt de verzoekende Staat daarvan in kennis gesteld, evenals van de redenen hiervoor.

4. Een persoon die overeenkomstig dit artikel in kennis is gesteld van een wettelijk document waarin zijn verschijning in de verzoekende Staat wordt geëist, kan ingeval hij weigert zich daaraan te onderwerpen, niet burgerrechtelijk of strafrechtelijk worden beboet en ook niet worden onderworpen aan een wettelijke sanctie of een dwingende maatregel, zelfs indien in het document wordt gesteld welke sanctie hem kan worden opgelegd.

Artikel 19

Huiszoeking, inbeslagneming en opsporing

De aangezochte Staat gaat binnen de perken van zijn wetgeving over tot tenuitvoerlegging van het verzoek om huiszoeking, inbeslagneming of opsporing van de verzoekende Staat, die alle informatie noodzakelijk voor de tenuitvoerlegging ervan verstrekt.

Artikel 20

Overbrenging van gedetineerden om te verschijnen als getuige

1. Enige gedetineerde in de aangezochte Staat die als getuige moet verschijnen in de verzoekende Staat, wordt overgebracht naar deze Staat indien de betrokkene en de aangezochte Staat daarmee instemmen.

2. Voor de toepassing van dit artikel :

   (a) De verzoekende Staat heeft de bevoegdheid en de verplichting om de overgebrachte persoon in hechtenis te houden tenzij anders is bepaald door de aangezochte Staat ;

   (b) Zodra het verzoek ten uitvoer is gelegd, levert de verzoekende Staat de overgebrachte persoon opnieuw over aan de aangezochte Staat ;

   (c) Ingeval de opgelegde straf een einde heeft genomen of de aangezochte Staat de verzoekende Staat ervan op de hoogte brengt dat de overgebrachte persoon niet langer in hechtenis moet worden gehouden, wordt deze persoon in vrijheid gesteld.

3. De hechtenis op het grondgebied van de verzoekende Staat wordt in mindering gebracht op de duur van de vrijheidsbeneming die de overgebrachte persoon moet ondergaan op het grondgebied van de aangezochte Staat.

Artikel 21

Lokalisatie van voorwerpen of voorwerpen

1. Op verzoek neemt de aangezochte Staat alle redelijke maatregelen teneinde personen of voorwerpen te lokaliseren die zich vermoedelijk op zijn grondgebied bevinden en die vereist zijn in het kader van een gerechtelijk onderzoek, een vervolging of een procedure in de verzoekende Staat.

2. De aangezochte Staat deelt zo spoedig mogelijk de resultaten van zijn onderzoeksdaden aan de verzoekende Staat mee.

Artikel 22

Officiële mededeling met het oog op vervolging

1. Ingeval een Staat die partij is, bevoegd is om een strafrechtelijke procedure in te stellen maar wenst dat deze door de andere Staat die partij is, wordt gevoerd, deelt de centrale autoriteit van de verzoekende Partij aan de centrale autoriteit van de aangezochte Partij officieel de elementen die betrekking hebben op het strafbaar feit mee. Indien de aangezochte Staat daartoe bevoegd is, legt hij de zaak voor aan zijn bevoegde autoriteiten teneinde een strafrechtelijke procedure in te stellen. Deze autoriteiten wijzen hun beslissing overeenkomstig de wetten van hun land.

2. De aangezochte Staat brengt de verzoekende Staat op de hoogte van het gevolg dat is gegeven aan de officiële mededeling en zendt indien nodig een afschrift van de gewezen beslissing.

3. Zodra de aangezochte Staat de rechtsmacht van zijn rechtbanken heeft gevestigd, brengt hij de verzoekende Staat op de hoogte van de mogelijkheden voor de benadeelden om zich burgerlijke partij te stellen, alsmede van de rechtsmiddelen die kunnen worden ingesteld.

Artikel 23

Opbrengsten van strafbare feiten

1. De aangezochte Staat stelt, op verzoek, alles in het werk om na te gaan of zich onder zijn rechtsmacht opbrengsten van een strafbaar feit bevinden en deelt het resultaat van zijn onderzoek aan de verzoekende Staat mee. In het kader van het verzoek brengt de verzoekende Staat de aangezochte Staat op de hoogte van de grondslag waarop zijn overtuiging steunt dat dergelijke opbrengsten zich mogelijkerwijs onder de rechtsmacht van laatstgenoemde bevinden.

2. Ingeval krachtens punt 1 van dit artikel vermoedelijke opbrengsten van een strafbaar feit worden aangetroffen, neemt de aangezochte Staat de noodzakelijke in zijn wetgeving toegestane maatregelen teneinde dergelijke opbrengsten te bevriezen, in beslag te nemen en verbeurd te verklaren.

3. Op verzoek van de verzoekende Staat kan de aangezochte Staat binnen de perken van zijn nationaal recht en in de bewoordingen en onder de voorwaarden overeengekomen door de Overeenkomstsluitende Staten de opbrengsten van strafbare feiten of de opbrengsten van de verkoop van goederen die voortkomen uit voornoemde strafbare feiten geheel of gedeeltelijk overdragen aan de verzoekende Staat.

4. In het kader van de toepassing van dit artikel worden de legitieme rechten en belangen van de aangezochte Staat en van enige derde Partij met betrekking tot dergelijke opbrengsten in acht genomen overeenkomstig het recht van de aangezochte Staat.

Artikel 24

Verschijning in de verzoekende Staat

Ingeval de verschijning van een persoon die zich bevindt op het grondgebied van de aangezochte Staat noodzakelijk is op het grondgebied van de verzoekende Staat, verzoekt de centrale autoriteit van de aangezochte Staat, op verzoek, de betrokkene te verschijnen voor de bevoegde autoriteit in de aangezochte Staat en brengt hem op de hoogte van het bedrag van de onkosten die hem zullen worden vergoed. Het antwoord van de betrokkene wordt onverwijld aan de verzoekende Staat meegedeeld.

Artikel 25

Immuniteit

1. Geen enkele persoon die zich bevindt op het grondgebied van de verzoekende Staat om overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst een getuigenverklaring af te leggen, kan worden gedagvaard, in hechtenis genomen of aan enige andere beperking van zijn individuele vrijheid worden onderworpen wegens feiten of nalatigheden die voorafgaan aan zijn vertrek uit het grondgebied van de aangezochte Staat. Evenmin kan hem worden gevraagd te zorgen voor bewijsmateriaal in een andere procedure dan die waarop het verzoek betrekking heeft.

2. De immuniteit omschreven in dit artikel neemt een einde wanneer de betrokkene die door de bevoegde autoriteiten ervan in kennis is gesteld dat zijn aanwezigheid niet is langer vereist en vervolgens gedurende vijftien (15) opeenvolgende dagen de mogelijkheid heeft gehad het grondgebied van de verzoekende Staat te verlaten, desalniettemin op voornoemd grondgebied is gebleven of uit eigen beweging ernaar is teruggekeerd na het te hebben verlaten.

Artikel 26

Andere vormen van rechtshulp

De wederzijdse rechtshulp en de procedures bepaald in deze Overeenkomst beletten niet dat de Overeenkomstsluitende Staten elkaar bijstand verlenen overeenkomstig de bepalingen van andere internationale overeenkomsten waarbij zij partij zijn, of overeenkomstig de bepalingen van hun nationaal recht.

Artikel 27

Raadplegingen

De Overeenkomstsluitende Staten raadplegen elkaar op verzoek van een van hen onmiddellijk met betrekking tot de uitlegging en tot de toepassing van deze Overeenkomst.

Artikel 28

Toepassingsgebied

Deze Overeenkomst is van toepassing op alle verzoeken ingediend na de inwerkingtreding ervan, zelfs indien de betrokken feiten of nalatigheden voor die datum plaatsvonden.

Artikel 29

Inwerkingtreding

1. Deze Overeenkomst moet worden bekrachtigd. De uitwisseling van de akten van bekrachtiging vindt plaats, zo spoedig mogelijk, te Brussel.

2. De Overeenkomst treedt in werking dertig (30) dagen na de uitwisseling van de akten van bekrachtiging.

Artikel 30

Opzegging

Elk van de Overeenkomstsluitende Staten kan deze Overeenkomst te allen tijde opzeggen door de andere Overeenkomstsluitende Staat hiervan schriftelijk in kennis te stellen. De opzegging treedt in werking zes maanden na de datum van de kennisgeving.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun respectieve Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Bangkok, op 12 november 2005, in de Thaïse, de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, zijnde elke tekst gelijkelijk authentiek.

VOOR DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE :

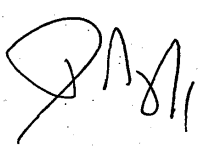

Didier Reynders,
Vice-Eerste Minister
en Minister van Financiën

VOOR DE REGERING VAN HET KONINKRIJK THAILAND :

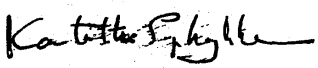

Dr. Kantathi Suphamongkhon,
Minister van Buitenlandse Zaken

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

TREATY BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND ON MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND ;

hereinafter referred to as **"the Contracting States" ;**

DESIRING to maintain and to strengthen the longstanding bonds which unite the two countries, and to improve the effectiveness of both countries in the prevention, investigation, and prosecution of crime through cooperation and mutual assistance in criminal matters ;

UNDERLINING THAT the Contracting States have common interest in ensuring that mutual assistance in criminal matters functions between them efficiently and rapidly and on the basis of quality information, in a manner that is compatible with the fundamental principles of their national legislation, including the principles of the International Covenant on Civil and Political Rights concluded in New York on 19 December 1966 ; and

EXPRESSING THEIR confidence in the structure and the operation of their criminal justice systems and the capacity of their two countries to ensure a fair trial ;

HAVE AGREED as follows :

Article 1

Obligation to Grant Mutual Assistance

1. The Contracting States agree, in accordance with the provisions of this Treaty, to provide each other the widest mutual assistance in the investigations, prosecutions, and other proceedings relating to criminal offences, the sanction of which comes within their jurisdiction at the time of the request. The competent authorities to request or provide assistance are, for the Kingdom of Thailand, the judicial authorities and the agencies which are empowered by law to execute a request or to seek assistance, and for the Kingdom of Belgium, the judicial authorities.

2. The provisions of this Treaty also apply with regard to mutual assistance in criminal matters requested in respect of proceedings in fiscal matters (customs and excise duties, direct or indirect taxes and exchange control).

3. Assistance shall include but not be limited to :

   (a) taking the testimony and statements of persons ;
   (b) providing information, documents, records and evidence ;
   (c) serving documents ;
   (d) executing requests for searches and seizures ;
   (e) transferring persons in custody or facilitating the appearance of others in the Requesting State for testimonial purposes ;
   (f) locating persons or objects ;
   (g) measures to locate, restrain and forfeit the proceeds and instruments of crime ; and
   (h) other assistance consistent with the objects of this Treaty.

4. Assistance shall be provided without regard to whether the conduct under investigation, prosecution or proceedings in the Requesting State constitutes an offence in the Requested State or may be prosecuted by the Requested State.

5. Information and evidence obtained under this Treaty may be disclosed or used only for investigation, prosecution or other proceedings relating to the facts as classified in the request ; in case of a former charge being modified, this information and evidence shall not be used without the prior consent of the Requested State.

6. This Treaty is intended solely for mutual assistance between the criminal law enforcement authorities of the Contracting States and is not intended or designed to provide such assistance to private parties.

7. A private party may not rely upon any provision of this Treaty to impede the execution of a request, or to exclude or suppress evidence obtained under the Treaty.

8. This Treaty shall not apply to the execution of decisions for arrest and conviction except in the case of confiscation. Nor shall it apply to military offences which do not constitute offences under ordinary criminal law.

Article 2

Grounds for Refusal or Postponement

1. The Requested State may refuse to execute a request if it considers that :

   (a) the request would prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential public interest of the Requested State ; or

   (b) the request relates to a political offence ;

   (c) there are substantial grounds for the Requested State to believe that the request has been made for the purpose of investigation, prosecuting, punishing or other proceedings against a person on account of that person's race, sex, religion, nationality or political opinions, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons ;

   (d) the request is made with regard to an offense punishable by the death penalty under the law of the Requesting State, but not under the law of the Requested State. Notwithstanding the foregoing, the request may not be refused if the Requesting State gives sufficient guarantees to the Requested State that the death penalty will not be pronounced or, if it is pronounced, will not be executed. Refusal by the Requested State to execute a request on this ground shall entitle the Requesting State to have discretion to refuse, on the basis of reciprocity, to execute a request from the other State relating to an offence of similar nature and gravity.

2. Assistance may be postponed by the Requested State if the execution of the request would interfere with an ongoing investigation, prosecution or proceeding in the Requested State.

3. Before refusing or postponing the execution of any request pursuant to this article, the Requested State shall determine whether assistance can be given subject to such conditions as it deems necessary. If the Requesting State accepts the assistance subject to these conditions, it shall comply with the conditions.

4. The Requested State shall promptly inform the Requesting State of the reasons for refusing or postponing the execution of a request.

Article 3

Central Authorities

1. A Central Authority shall be established by each Contracting State.

2. For the Kingdom of Thailand, the Central Authority shall be the Attorney General or an official designated by the Attorney General.

3. For the Kingdom of Belgium, the Central Authority shall be the Minister of Justice or an official designated by the Minister of Justice.

4. Requests under this Treaty shall be made, and assistance provided, between the Central Authority of the Contracting States.

Article 4

Language

Requests and supporting documents shall be accompanied by a translation into an official language of the Requested State or English.

Article 5

Contents of Requests for Mutual Assistance

1. A request for assistance shall be submitted in writing. In urgent circumstances or where otherwise permitted by the Requested State, a request may be made by facsimile, or by any other means, but shall be confirmed in writing promptly thereafter.

2. All requests shall include the following :

   (a) the name of the competent authority conducting the investigation, prosecution or proceeding to which the request relates ;

   (b) a description of the nature of the investigation, prosecution or proceeding, including a summary of the relevant facts and laws ;

   (c) a description of the evidence or information sought or the acts of assistance to be performed ; and

   (d) the purpose for which the evidence, information, or other assistance is sought.

3. When appropriate, the request shall also include :

   (a) where possible, the identity, nationality and location of the person or persons who are the subject of the investigation, prosecution or proceeding in the Requesting State ;

   (b) available information on the identity and whereabouts of a person to be located in the Requested State ;

   (c) the identity and location of a person to be served, that person's relationship to the investigation, prosecution or proceeding, and the manner in which service is to be effected ;

   (d) the identity and location of persons from whom evidence is sought ;

   (e) in the case of requests for the taking of evidence or search and seizure, a statement indicating the basis for belief that evidence may be found in the jurisdiction of the Requested State ;

   (f) a precise description of the place to be searched and of the evidence to be searched for ;

   (g) the need, if any, for confidentiality and the reasons therefor ;

   (h) a description of the manner in which any testimony or statement is to be taken and recorded ;

(i) a list of questions to be answered ;

(j) in the case of requests to take evidence from a person, a statement as to whether sworn or affirmed statements are required, and a description of the subject matter of the evidence or statement sought ;

(k) a description of any particular procedure to be followed in executing the request ;

(l) information as to the allowances and expenses to which a person appearing in the Requesting State will be entitled ;

(m) in the case of making detained persons available, the person or the authority who will have custody during the transfer, the place to which the detained person is to be transferred and the date of that person's return ; and

(n) any other information which may be brought to the attention of the Requested State to facilitate its execution of the request.

4. If the Requested State considers that the information contained in the request is not sufficient to enable the request to be dealt with, that State may request that additional details be furnished.

Article 6

Execution of Requests

1. Requests for assistance shall be executed promptly in accordance with the law of the Requested State and, insofar as it is not prohibited by that law, in the manner requested by the Requesting State.

2. The Requested State shall not decline execution of a request on the ground of bank secrecy.

Article 7

Costs

1. The Requested State shall pay all costs relating to the execution of the request, except for the fees of expert witnesses and the allowances and expenses related to travel of persons pursuant to Articles 20, and 24, which fees, allowances, and expenses shall be borne by the Requesting State. If the witness or the expert so requests, the Requesting State may provide an advance for travel expenses, fees or allowances.

2. If it becomes apparent that the execution of the request requires expenses of an extraordinary nature, the Contracting States shall consult to determine the terms and conditions under which the requested assistance can be provided.

Article 8

Limitations on Use and Confidentiality

1. Information and evidence obtained under this Treaty shall not be disclosed or used for purposes other than those stated in the request without the prior consent of the Requested State. This information and evidence can be used only by the services of the Ministry of Justice, the judicial authorities and the law enforcement services in charge of the execution of the missions stipulated in this Treaty.

2. The Requesting State may require that the application for assistance, its contents and related documents, and the granting of assistance be kept confidential. If the request cannot be executed without breaching the required confidentiality, the Requested State shall so inform the Requesting State which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.

3. The Requested State may require that information or evidence furnished and the source of such information or evidence be kept confidential in accordance with conditions which it shall specify. In that case, the Requesting State shall comply with the conditions except to the extent that the information or evidence is needed in a public trial resulting from the investigation, prosecution, or proceeding described in the request.

Article 9

Access and Communication of Information to Third Parties

Access to information by authorities or persons not stipulated in this Convention is governed by the national law of the Contracting State to which the petition for access is submitted. In any case, the Contracting State that is not at the origin of the information may only communicate it after obtaining the agreement of the Contracting State which is at the origin of the information. At the request of the Contracting State at the origin of the information, the Contracting State which is addressed informs the other Contracting State of the use that was made of the information transmitted and the results obtained on the basis thereof.

Article 10

Quality of Data

If the Contracting State that provides information observes that the said information is inaccurate or incomplete, it shall so inform the Contracting State to which the information is addressed without delay. The latter shall proceed to rectify or eliminate such information as the case may be.

Article 11

Duration of Conservation of Information

Each Contracting State shall take care not to conserve the information longer than is necessary for the accomplishment of the assistance stipulated in this Treaty. This provision is without prejudice to processing the information by the authorities or services mentioned in paragraph 1 of Article 8 for archiving purposes.

Article 12

Taking Testimony and Statements and Producing Evidence in the Requested State

1. Upon a request that a person be summoned to give testimony, make a statement, or produce documents, records or articles in the Requested State, that person may be compelled to do so in accordance with the requirements of the law of the Requested State.

2. The Requested State shall, upon request, furnish information in advance as to the date and place of the taking of the evidence.

3. The competent authorities and persons authorized by them may attend the execution of the request with the consent of the Central authority and the authority responsible for the execution in the Requested State.

Article 13

Taking Testimony or Statement by Video Conference

Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a Contracting State and has to be heard as a witness or expert by the competent authorities of the other Contracting State, the first Contracting State may, at the request of the other, permit the taking of testimony or statement to take place by video conference in accordance with the conditions and modalities to be mutually agreed upon by the Contracting States, if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the Requesting State. The Contracting State may agree that the taking of testimony or statement shall be conducted by a competent authority of the Requesting State and attended by a competent authority of the Requested State.

Article 14

Providing Records of Government Offices or Agencies

1. The Requested State shall provide copies of publicly available records of a government office or agency.

2. The Requested State may provide any record or information in the possession of a government office or agency which is not publicly available, to the same extent and under the same conditions as it would be available to its own law enforcement or judicial authorities. The Requested State in its discretion may deny the request entirely or in part.

Article 15

Transmission of Documents and Objects and Authentication

1. When the request for assistance concerns the transmission of records and documents, the Requested State may transmit the originals or certified true copies thereof.

2. The Requesting State shall return any original documents or records, or articles furnished in execution of requests as soon as possible unless the Requested State waives their return.

3. Insofar as not prohibited by the law of the Requested State, documents, objects and records shall be transmitted in a form or accompanied by such certification as may be requested by the Requesting State in order to make them admissible according to the law of the Requesting State.

4. Evidence or documents transmitted pursuant to this Treaty shall not require any form of authentication, save as specified in paragraph 3.

Article 16

Exchange of Information on Convictions

Upon request, each Contracting State shall communicate to the other the convictions made with regard to nationals of the other Contracting State recorded in its official archives. Upon request, a copy of the conviction shall be communicated.

Article 17

Spontaneous Exchanges of Information

1. Where appropriate, the Contracting States shall endeavour, within the limits of their own law and without having received a request to do so, to exchange information on criminal matters for which the competent authorities of the other Contracting State are responsible for the sanction or proceedings.

2. The Contracting State providing the information may prescribe conditions, in compliance with its own national law, for the use of the information by the other Contracting State. The Contracting State to which this information is addressed shall comply with such conditions.

Article 18

Service of Documents

1. The Requested State shall effect service of any legal document transmitted for this purpose by the Requesting State.

2. Any request for the service of a document requiring the appearance of a person before an authority in the Requesting State shall be transmitted at least fifty (50) days before the scheduled appearance.

3. The Requested State shall return as proof of service a dated receipt signed by the person served or a declaration signed by the officer effecting service, specifying the form and date of service. If service cannot be effected, the Requesting State shall be so informed and be advised of the reasons thereof.

4. A person who has been served pursuant to this article with a legal document calling for an appearance in the Requesting State shall not be subjected to any civil or criminal forfeiture, of other legal sanction or measure of restraint, because of failure to comply therewith, even if the document contains a notice of penalty.

Article 19

Search and Seizure

The Requested State shall execute, to the extent permitted by its laws, the request for search and seizure made by the Requesting State, which shall provide all information necessary for its execution.

Article 20

Transferring Persons in Custody for Testimonial Purposes

1. A person in custody in the Requested State who is needed as a witness in the Requesting State shall be transported to that State if the person and the Requested State consent.

2. For the purposes of this article :

   (a) the Requesting State shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody unless otherwise authorized by the Requested State ;

   (b) the Requesting State shall return the person transferred to the custody of the Requested State as soon as the request has been executed ;

   (c) where the sentence imposed expires, or where the Requested State advises the Requesting State that the transferred person is no longer required to be held in custody, that person shall be set at liberty.

3. The person transferred shall receive credit for service of the sentence imposed in the Requested State for time served in the custody of the Requesting State.

Article 21

Locating Persons or Objects

1. The Requested State shall, upon request, take all reasonable measures to locate persons or objects believed to be in that State and needed in connection with a criminal investigation, prosecution or proceeding in the Requesting State.

2. The Requested State shall communicate as soon as possible the results of its inquiries to the Requesting State.

Article 22

Official Communication for the purpose of prosecution

1. When one Contracting State is competent to initiate proceedings but wishes the proceedings to be carried out by the other Contracting State, the Central Authority of the former shall officially communicate to the Central Authority of the latter the facts of the case. If the Requested State has jurisdiction in this regard, it shall submit the case to its competent authorities with a view to initiating criminal proceedings. Those Authorities shall issue their decision in accordance with the laws of their country.

2. The Requested State shall report on the action taken regarding the official communication and transmit, as appropriate, a copy of the decision issued.

3. As soon as it has established the jurisdiction of its courts, the Requested State shall inform the requesting State of the possibilities existing for injured parties to lodge suit for damages and possible recourse.

Article 23

Proceeds of Crime

1. The Requested State shall, upon request, endeavour to ascertain whether any proceeds of crime are located within its jurisdiction and shall notify the Requesting State of the results of its inquiries. In making the request, the Requesting State shall notify the Requested State of the basis of its belief that such proceeds may be located in the latter's jurisdiction.

2. Where, pursuant to paragraph 1 of this article, suspected proceeds of crime are found, the Requested State shall take such measures as are permitted by its law to freeze, seize and confiscate such proceeds.

3. At the request of the Requesting State, The Requested State may, to the extent permitted by its national law and under the terms and conditions agreed to by the Parties, transfer all or part of the proceeds of crime, or the proceeds from the sale of such assets to the Requesting State.

4. In applying this Article, the legitimate rights and interests of the Requested State and any third party to such proceeds shall be respected under the law of the Requested State.

Article 24

Appearance in the Requesting State

When the appearance of a person who is in the Requested State is needed in the Requesting State, the Central Authority of the Requested State shall, upon request, invite the person to appear before the appropriate authority in the Requesting State, and shall indicate the extent to which expenses will be paid. The response of the person shall be communicated promptly to the Requesting State.

Article 25

Immunity

1. No person in the territory of the Requesting State to testify or provide a statement in accordance with the provisions of this Treaty shall be subject to service of process or be detained or subjected to any other restriction of personal liberty by reason of any acts or omissions which preceded that person's departure from the Requested State, nor shall that person be obliged to give evidence in any proceeding other than the proceeding to which the request relates.

2. The immunity provided for by this article shall cease when the person, having had the opportunity to leave the Requesting State within fifteen (15) consecutive days after notification that that person's presence is no longer required by the appropriate authorities, shall have nonetheless stayed in that State or shall have voluntarily returned after having left it.

Article 26

Other Assistance

The assistance and procedures stipulated under this Treaty shall not prevent the Parties from providing assistance in compliance with the provisions of other international agreements to which they are parties, or in compliance with the provisions of its national laws.

Article 27

Consultations

The Contracting States shall consult promptly, at the request of either Contracting State, concerning the interpretation and the application of this Treaty.

Article 28

Scope of Application

This Treaty shall apply to any request presented after its entry into force even if the relevant acts or omissions occurred before that date.

Article 29

Entry into force

1. This Treaty shall be subject to ratification. The instruments of ratification shall be exchanged at Brussels as soon as possible.

2. This treaty shall enter into force thirty (30) days following the date of the exchange of the instruments of ratification.

Article 30

Termination

Either Contracting State may terminate this Treaty by means of written notice to the other Contracting State at any time. Termination shall take effect six months following the date of notification.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Treaty.

DONE at Bangkok, this 12th day of November 2005, in duplicate, in the Thai, Dutch, French and English languages, each text being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM :	**FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND :**
Didier Reynders, **Deputy Prime Minister and Minister of Finance**	**Dr. Kantathi Suphamongkhon,** **Minister of Foreign Affaires**

[FRENCH TEXT – TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION
ENTRE
LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE THAILANDE
SUR
L'ENTRAIDE EN MATIERE PENALE

LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE

ET

LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE THAILANDE ;

ci-après appelés les "Etats Parties" ;

DÉSIREUX de maintenir et de renforcer les liens qui unissent depuis longtemps leurs deux pays et d'améliorer l'efficacité des deux pays en matière de prévention, d'enquête et de poursuite de la criminalité par le biais de la coopération et de l'entraide en matière pénale ;

SOULIGNANT QUE les Etats parties ont un intérêt commun à assurer que l'entraide en matière pénale fonctionne entre elles avec efficacité et rapidité et sur base d'informations de qualité, d'une manière qui soit compatible avec les principes fondamentaux de leur droit interne, en ce compris les principes du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, fait à New York le 19 décembre 1966 ; et

EXPRIMANT LEUR confiance dans la structure et dans le fonctionnement de leurs systèmes pénaux et dans la capacité de leurs deux pays à garantir un procès équitable ;

ONT DÉCIDÉ de conclure le Convention suivant :

Article 1

Obligation d'accorder l'entraide

1. Les Etats parties s'engagent à s'accorder, selon les dispositions de la présente Convention, l'entraide judiciaire la plus large possible en ce qui concerne les enquêtes, les poursuites et les autres procédures relatives à des infractions pénales dont la sanction relève de la compétence de leurs juridictions au moment de la demande. Les autorités compétentes pour demander ou fournir l'entraide sont, pour le Royaume de Thaïlande, les autorités judiciaires et les entités compétentes en vertu de la loi pour exécuter une demande ou demander l'assistance ; pour le Royaume de Belgique, les autorités judiciaires.

2. Les dispositions de la présente Convention s'appliquent également quand l'entraide demandée a trait à une procédure répressive en matière fiscale (douanes et accises, impôts directs ou indirects et contrôle des devises).

3. L'entraide comprend, mais ne se limite pas :

   (a) au recueil de témoignages et de dépositions de personnes ;
   (b) à la transmission d'informations, de documents, de dossiers et d'éléments de preuves ;
   (c) à la remise de documents ;
   (d) à l'exécution de demandes de perquisition et de saisie ;
   (e) au transfèrement de personnes détenues ou à la facilitation de la comparution d'autres personnes dans l'Etat requérant aux fins de témoignage ;
   (f) à la localisation de personnes ou d'objets ;
   (g) aux mesures de localisation, de saisie et de confiscation des produits et des instruments d'activités criminelles ; et
   (h) à toute autre forme d'entraide compatible avec l'objet de la présente Convention.

4. L'entraide sera accordée, que les faits qui font l'objet de l'enquête, de la poursuite ou de procédures dans l'État requérant constituent ou non une infraction dans l'État requis ou puissent donner lieu à des poursuites par l'Etat requis.

5. Les informations et les éléments de preuve obtenus en vertu de la présente Convention ne peuvent être révélés ou utilisés que pour l'enquête, la poursuite ou les autres procédures relatives aux faits tels que qualifiés dans la demande ; en cas de modification de cette qualification, ces informations ou éléments de preuve ne pourront être utilisés sans le consentement préalable de l'Etat requis.

6. La présente Convention a pour unique objet l'entraide entre les autorités des Etats Parties chargées de l'application du droit pénal ; elle n'a pas pour but et n'a pas été conçue en vue d'apporter pareille entraide à des parties privées.

7. Aucune partie privée ne peut se fonder sur une disposition de la présente Convention pour empêcher l'exécution d'une demande, ou pour écarter ou supprimer des éléments de preuve obtenus conformément aux dispositions de la présente Convention.

8. La présente Convention ne s'applique pas à l'exécution des décisions d'arrestation et de condamnation, sauf dans le cas de confiscation. Elle ne s'applique pas non plus aux infractions militaires qui ne constituent pas d'infractions de droit commun.

Article 2

Motif de refus ou d'ajournement

1. L'Etat requis peut refuser d'exécuter une demande s'il estime que :

   (a) l'exécution de la demande est de nature à porter atteinte à la souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public ou à d'autres intérêts essentiels de l'Etat requis ;

   (b) la demande est relative à une infraction politique ;

   (c) il existe des raisons sérieuses pour l'Etat requis de croire que la demande a été introduite aux fins d'enquêter, de poursuivre, de punir ou d'engager d'autres procédures à l'égard d'une personne en raison de sa race, son sexe, sa religion, sa nationalité ou ses opinions politiques ou que la situation de cette personne risque d'être aggravée pour l'une ou l'autre de ces raisons ;

   (d) la demande se rapporte à une infraction passible de la peine de mort conformément à la législation de l'Etat requérant mais non conformément à la législation de l'Etat requis. La demande ne peut toutefois être refusée si l'Etat requérant donne à l'Etat requis des garanties suffisantes que la peine de mort ne sera pas prononcée ou, si elle est prononcée, qu'elle ne sera pas exécutée. Le refus par l'Etat requis d'exécuter une demande pour ce motif permettra à l'Etat requérant de décider, sur la base de la réciprocité, de refuser d'exécuter une demande de l'autre Etat concernant une infraction de nature et de gravité similaires.

2. L'Etat requis peut différer l'entraide si l'exécution de la demande est susceptible d'interférer avec une enquête, des poursuites ou une procédure en cours dans l'Etat requis.

3. Avant de refuser ou de différer l'exécution d'une demande d'entraide conformément au présent Article, l'Etat requis détermine, si l'entraide peut être accordée aux conditions qu'elle juge nécessaires. Si l'Etat requérant accepte l'entraide sous ces conditions, il s'engage à les respecter.

4. L'Etat requis informe sans tarder l'Etat requérant des raisons du refus ou de l'ajournement de l'exécution de la demande.

Article 3

Autorités centrales

1. Chaque Etat partie établit une Autorité centrale.

2. Pour le Royaume de Thaïlande, l'Autorité centrale est l'Attorney General ou une personne désignée par lui.

3. Pour le Royaume de Belgique, l'Autorité centrale est le Ministre de la Justice ou une personne désignée par lui.

4. Les demandes d'entraide présentées en vertu de la présente Convention sont formulées et exécutées entre les Autorités centrales des Etats Parties.

Article 4

Langue

Les demandes et pièces justificatives doivent être accompagnées d'une traduction dans une langue officielle de l'Etat requis ou en anglais.

Article 5

Contenu des demandes d'entraide

1. La demande d'entraide est introduite par écrit. En cas d'urgence ou si l'Etat requis l'autorise, la demande peut être envoyée par télécopie, ou par tout autre moyen, mais doit être aussitôt confirmée par écrit.

2. Toutes les demandes d'entraide contiennent les indications suivantes :

   (a) le nom de l'autorité compétente qui dirige l'enquête, la poursuite ou la procédure dont il est question dans la demande ;

   (b) une description de la nature de l'enquête, de la poursuite ou de la procédure, en ce compris un résumé des faits et législation pertinents ;

   (c) une description des éléments de preuve ou des informations recherchées ou des actes d'entraide à accomplir ;

   (d) le but dans lequel les éléments de preuve, les informations ou toute autre entraide sont recherchés.

3. S'il y a lieu, la demande contient également :

   (a) dans la mesure du possible, l'identité, la nationalité et la localisation de la ou des personnes qui font l'objet de l'enquête, de la poursuite ou de la procédure dans l'Etat requérant ;

   (b) les informations disponibles concernant l'identité et le lieu de résidence d'une personne à localiser dans l'Etat requis ;

   (c) l'identité et la localisation d'une personne à qui une notification doit être adressée, le lien entre cette personne et l'enquête, la poursuite ou la procédure et les modalités de la remise ;

   (d) l'identité et la localisation de personnes dans le chef desquelles des éléments de preuve sont recherchés ;

   (e) en cas de demandes visant à recueillir des preuves, à perquisitionner et à saisir, l'indication des raisons qui laissent à penser que des éléments de preuve peuvent être trouvés dans la juridiction de l'Etat requis ;

   (f) une description précise du lieu et/ou des éléments de preuve devant faire l'objet de recherches ;

(g) s'il y a lieu, la nécessité de préserver la confidentialité et les motifs justifiant cette requête ;

(h) une description de la manière de recueillir et d'enregistrer les témoignages et dépositions ;

(i) une liste des questions auxquelles il doit être répondu ;

(j) en cas de demandes visant à recueillir des éléments de preuve auprès d'une personne, une spécification des dépositions sous serment ou affirmées qui sont requises et une description de l'objet de l'élément de preuve ou de la déposition recherchée ;

(k) une description de toute procédure particulière à suivre dans l'exécution de la demande ;

(l) des informations concernant les indemnités et dépenses prévues pour une personne comparaissant dans l'Etat requérant ;

(m) en cas de mise à disposition de personnes détenues, la personne ou l'autorité qui en aura la garde pendant le transfèrement, l'endroit où la personne détenue doit être transférée et la date de son retour ; et

(n) toute autre information qui pourrait être portée à l'attention de l'Etat requis en vue de lui faciliter l'exécution de la demande.

4. Si l'Etat requis estime que les renseignements contenus dans la demande ne sont pas suffisants pour permettre le traitement de celle-ci, il peut demander un complément d'informations.

Article 6

Exécution des demandes

1. Les demandes d'entraide sont exécutées dans les meilleurs délais conformément à la législation de l'Etat requis et, dans la mesure où cette législation ne l'interdit pas, selon les modalités requises par l'Etat requérant.

2. L'Etat requis ne refusera pas l'exécution d'une demande sur la base du secret bancaire.

Article 7

Frais

1. L'Etat requis règle tous les frais liés à l'exécution de la demande, exception faite des frais liés au témoignage d'experts ainsi que des indemnités et frais de déplacement de personnes conformément aux Articles 20 et 24, ces frais, indemnités et dépenses étant supportés par l'Etat requérant. Si le témoin ou l'expert le demande, l'Etat requérant peut lui verser une avance sur les dépenses, frais ou indemnités de voyage.

2. S'il s'avère que l'exécution de la demande requiert des dépenses extraordinaires, les Etats Parties se consultent afin de fixer les termes et conditions selon lesquels l'entraide demandée peut être accordée.

Article 8

Limitation d'utilisation et confidentialité

1. Les informations et les éléments de preuve obtenus en vertu de la présente Convention ne peuvent pas être révélés ou utilisés à d'autres fins que celles énoncées dans la demande sans le consentement préalable de l'Etat requis. Ces informations et éléments de preuve ne peuvent être utilisés que par les services du Ministère de la Justice, les autorités judiciaires et les services chargés de l'application de la loi, en charge de l'exécution des missions prévues par la présente Convention.

2. L'Etat requérant peut exiger que la demande d'entraide, son contenu et les documents y relatifs, de même que son exécution demeurent confidentiels. Si la demande ne peut être exécutée sans que soit levée la confidentialité exigée, l'Etat requis en informe l'Etat requérant, lequel décide s'il y a lieu de néanmoins exécuter la demande.

3. L'Etat requis peut exiger qu'une information ou un élément de preuve fourni ainsi que leur source demeurent confidentiels conformément aux conditions qu'il spécifie. Dans ce cas, l'Etat requérant respecte ces conditions sauf dans la mesure où l'information ou l'élément de preuve est nécessaire dans un procès public résultant de l'enquête, de la poursuite ou de la procédure dont il est fait mention dans la demande.

Article 9

Accès et communication d'informations à des tiers

L'accès aux informations, par des autorités ou des personnes non prévues par la présente Convention, est régi par la législation nationale de l'Etat Partie auprès duquel une demande d'accès est déposée. En toute hypothèse, l'Etat Partie qui n'est pas à l'origine des informations, ne peut les communiquer qu'après avoir obtenu l'accord de l'Etat Partie qui est à l'origine des informations. Sur demande de l'Etat Partie à l'origine des informations, l'Etat Partie destinataire l'informe de l'usage qui en a été fait et des résultats obtenus sur la base des informations transmises.

Article 10

Qualité des données

Si l'Etat Partie qui transmet une information constate que cette information n'est pas correcte ou incomplète, il en informera sans délai l'Etat Partie à qui l'information a été transmise. Ce dernier est tenu de procéder, selon le cas, à la suppression ou à la rectification de cette information.

Article 11

Durée de la conservation des informations

Chaque Etat Partie veille à ne pas conserver les informations au-delà du temps nécessaire à l'accomplissement de l'entraide prévue par la présente Convention. La présente disposition ne porte pas atteinte au traitement de l'information par les autorités ou services visés au paragraphe 1er de l'Article 8 à des fins d'archivage.

Article 12

Recueil de témoignages et dépositions et production d'éléments de preuve dans l'Etat requis

1. Si une personne est citée à comparaître en vue de témoigner, de déposer ou de produire des documents, des dossiers ou des objets dans l'Etat requis, elle peut être tenue de le faire conformément à la législation de l'Etat requis.

2. Sur demande, l'Etat requis communique à l'avance le moment et le lieu où seront recueillis les éléments de preuve.

3. Les autorités compétentes et les personnes mandatées par elles peuvent assister à l'exécution de la demande avec le consentement de l'Autorité centrale et l'autorité chargée de l'exécution dans l'Etat requis.

Article 13

Recueil de témoignages et dépositions par vidéoconférence

Lorsque cela est possible et conforme aux principes fondamentaux du droit interne, si une personne se trouve sur le territoire d'un Etat Partie et doit être entendue comme témoin ou comme expert par les autorités compétentes de l'autre Etat Partie, le premier Etat Partie peut, à la demande de l'autre, autoriser le recueil de témoignage ou la déposition par vidéoconférence, aux conditions et modalités convenues d'un commun accord entre les Etats Parties, s'il n'est pas possible ou souhaitable qu'elle comparaisse en personne sur le territoire de l'Etat requérant. Les Etats Parties peuvent convenir que le recueil de témoignage ou la déposition sera dirigée par une autorité compétente de l'Etat requérant et qu'une autorité compétente de l'Etat requis y assistera.

Article 14

Communication de dossiers émanant de services ou d'organismes gouvernementaux

1. L'Etat requis fournit des copies de dossiers accessibles au public émanant d'un service ou organisme gouvernemental.

2. L'Etat requis peut fournir tout dossier ou toute information non accessible au public émanant d'un service ou organisme gouvernemental dans la même mesure et aux mêmes conditions que s'ils étaient destinés à ses propres autorités judiciaires ou chargées de l'application de la loi. L'Etat requis peut, de manière discrétionnaire, refuser la demande, en tout ou en partie.

Article 15

Transmission de documents et d'objets et authentification

1. Lorsque la demande d'entraide concerne la transmission de dossiers et de documents, l'Etat requis peut transmettre les originaux ou des copies certifiées conformes de ceux-ci.

2. L'Etat requérant renvoie dès que possible les documents ou dossiers originaux ou les objets fournis en exécution de la demande sauf si l'Etat requis y renonce.

3. Pour autant que la législation de l'Etat requis ne l'interdise pas, les documents, objets et dossiers sont transmis sous la forme ou avec la certification requise par l'Etat requérant afin de les rendre recevables conformément à la législation de l'Etat requérant.

4. A l'exception des dispositions prévues au paragraphe 3, les éléments de preuve ou les documents transmis conformément à la présente Convention ne nécessitent aucune forme d'authentification.

Article 16

Échange de renseignements sur les condamnations

Sur demande, chaque Etat Partie communiquera les condamnations, enregistrées dans ses archives officielles, prononcées à l'égard des ressortissants de l'autre Etat Partie. Une copie de l condamnation est communiquée sur demande.

Article 17

Échanges spontanés d'informations

1. Les Etats Parties s'efforcent, le cas échéant, dans la limite de leur droit interne et sans qu'une demande en ce sens ne leur ait été présentée, d'échanger des informations en matière pénale pour lesquelles les autorités compétentes de l'autre Etat Partie sont en charge de la sanction et des procédures.

2. L'Etat Partie qui fournit l'information peut, conformément à son droit interne, soumettre à certaines conditions son utilisation par l'autre Etat Partie. L'Etat Partie destinataire est tenu de respecter ces conditions.

Article 18

Notification de documents

1. L'Etat requis procède à la notification de tout document légal transmis à cet effet par l'Etat requérant.

2. Toute demande de notification d'un document exigeant la comparution d'une personne devant une autorité de l'Etat requérant est transmise au plus tard cinquante (50) jours avant la date prévue de la comparution.

3. L'Etat requis renvoie, à titre de preuve de la notification, un récépissé daté et signé par la personne informée ou une déclaration signée par le fonctionnaire qui a procédé à la notification, précisant la forme et la date de la notification. Si la notification ne peut être effectuée, l'Etat requérant en est informé ainsi que des raisons pour lesquelles elle n'a pas eu lieu.

4. Une personne informée conformément au présent Article par un document légal exigeant sa comparution dans l'Etat requérant ne peut, parce qu'elle refuse de s'y soumettre, faire l'objet d'une punition civile ou pénale ni d'une sanction légale ou d'une mesure contraignante, même si le document précise la sanction qui pourrait être encourue.

Article 19

Recherche, perquisitions et saisies

L'Etat requis exécute, dans les limites de sa législation, la demande de recherche, perquisition et saisie formulée par l'Etat requérant qui fournit toutes les informations nécessaires à son exécution.

Article 20

Transfèrement de personnes détenues en vue de comparaître comme témoin

1. Toute personne détenue dans l'Etat requis appelée à comparaître en tant que témoin dans l'Etat requérant est transférée dans cet Etat si cette personne et l'Etat requis y consentent.

2. Pour les fins du présent Article :

   (a) L'Etat requérant a l'autorité pour et l'obligation de maintenir la personne transférée en détention sauf disposition contraire de l'Etat requis ;

   (b) Dès que la demande a été exécutée, l'Etat requérant remet la personne transférée sous la détention de l'Etat requis ;

   (c) Lorsque la peine imposée a expiré ou que l'Etat requis informe l'Etat requérant que la personne transférée ne doit plus être maintenue plus longtemps en détention, cette personne est remise en liberté.

3. La détention sur le territoire de l'Etat requérant sera imputée sur la durée de la privation de liberté que la personne transférée doit subir sur le territoire de l'Etat requis.

Article 21

Localisation de personnes ou d'objets

1. Sur demande, l'Etat requis prend toutes les mesures raisonnables afin de localiser des personnes ou des objets présumés être sur son territoire et requis dans le cadre d'une enquête pénale, d'une poursuite ou d'une procédure dans l'Etat requérant.

2. L'Etat requis communique dès que possible à l'Etat requérant les résultats de ses investigations.

Article 22

Dénonciation officielle aux fins de poursuite

1. Lorsqu'un Etat Partie est compétent pour engager des procédures mais souhaite que celles-ci soient menées par l'autre Etat Partie, l'Autorité centrale de la Partie requérante communique officiellement à l'Autorité centrale de la Partie requise les faits concernant l'affaire. Si l'Etat requis est compétent à cet égard, il soumet le cas à ses autorités compétentes dans le but d'engager une procédure pénale. Ces autorités rendent leur décision conformément à la législation de leur pays.

2. L'Etat requis informe l'Etat requérant des suites données à la dénonciation officielle et transmet, s'il y a lieu, une copie de la décision rendue.

3. Dès que l'Etat requis a établi la compétence de ses juridictions, il informe l'Etat requérant des possibilités pour les parties lésées d'intenter une action en dommages-intérêts ainsi que des voies de recours possibles.

Article 23

Produits des infractions

1. L'Etat requis s'efforce, sur demande, d'établir si les produits d'une infraction se trouvent dans sa juridiction et informe l'Etat requérant du résultat de ses recherches. Dans sa demande, l'Etat requérant communique à l'Etat requis les motifs sur lesquels repose sa conviction que de tels produits peuvent se trouver dans sa juridiction.

2. Si, conformément au paragraphe 1er du présent Article, les produits présumés provenir d'une infraction sont trouvés, l'Etat requis prend les mesures nécessaires autorisées par sa législation pour geler, saisir et confisquer de tels produits.

3. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis peut, dans les limites de son droit interne et aux termes et conditions convenus par les Etats Parties, transférer à l'Etat requérant, en tout ou en partie, les produits d'infractions ou les produits de la vente des biens issus de ces infractions.

4. Dans le cadre de l'application du présent Article, les droits et intérêts légitimes de l'Etat requis et de toute partie tierce par rapport à pareils produits sont respectés conformément à la législation de l'Etat requis.

Article 24

Comparution dans l'Etat requérant

Lorsque la comparution d'une personne qui se trouve sur le territoire de l'Etat requis est nécessaire sur le territoire de l'Etat requérant, l'Autorité centrale de l'Etat requis l'invite, sur demande, à comparaître devant l'Autorité compétente dans l'Etat requérant, et l'informe du montant des frais qui lui seront payés. La réponse de cette personne est communiquée dans les meilleurs délais à l'Etat requérant.

Article 25

Immunité

1. Aucune personne se trouvant sur le territoire de l'Etat requérant pour témoigner ou faire une déposition conformément aux dispositions de la présente Convention, ne peut faire l'objet d'une notification à comparaître, être détenue ou soumise à toute autre restriction de sa liberté individuelle en raison des fait ou omissions antérieurs à son départ du territoire de l'Etat requis, ni être tenue d'apporter des éléments de preuve dans une autre procédure que celle sur laquelle porte la demande.

2. L'immunité prévue au présent Article cesse lorsque la personne, ayant eu la possibilité de quitter le territoire de l'Etat requérant pendant quinze (15) jours consécutifs, après avoir été informée que sa présence n'était plus requise par les autorités compétentes, est néanmoins restée sur ce territoire ou y est retournée volontairement après l'avoir quitté.

Article 26

Autres formes d'entraide

L'entraide et les procédures prévues par la présente Convention n'empêchent pas les Etats Parties d'accorder l'entraide conformément aux dispositions d'autres accords internationaux auxquels ils sont parties, ou conformément aux dispositions de leurs droits internes.

Article 27

Consultations

Les Etats Parties se consultent sur-le-champ, à la demande de l'un d'entre eux, à propos de l'interprétation et de l'application de la présente Convention.

Article 28

Champ d'application

La présente Convention s'applique à toutes les demandes présentées après son entrée en vigueur même si les faits ou omissions concernés se sont produits avant cette date.

Article 29

Entrée en vigueur

1. La présente Convention fera l'objet d'une procédure de ratification. L'échange des instruments de ratification aura lieu, le plus tôt possible, à Bruxelles.

2. Il entrera en vigueur trente (30) jours après la date d'échange des instruments de ratification.

Article 30

Dénonciation de la Convention

Chaque Etat Partie peut à tout moment dénoncer la présente Convention par notification écrite adressée à l'autre Etat Partie. La dénonciation prendra effet six mois après la date de la notification.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés par leur Gouvernement respectif, ont signé le présent Convention.

FAIT à Bangkok, le 12 novembre 2005, en double exemplaire, en langues thaïe, néerlandaise, française et anglaise, chaque texte faisant également foi.

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE :

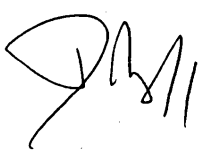

Didier Reynders,
Vice-Premier Ministre
et Ministre des Finances

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE THAÏLANDE :

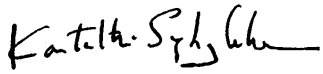

Dr. Kantathi Suphamongkhon,
Ministre des Affaires étrangères

[THAI TEXT – TEXTE THAÏ]

สนธิสัญญา
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรเบลเยียม
กับ
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
ว่าด้วย
ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรเบลเยียมและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "รัฐภาคีคู่สัญญา"

ปรารถนาที่จะธำรงไว้และกระชับสายสัมพันธ์ที่มีมาช้านาน ซึ่งผูกพันสองประเทศไว้ด้วยกัน และจะพัฒนาประสิทธิภาพของประเทศทั้งสองในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และการปราบปรามอาชญากรรม โดยผ่านความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

โดยเน้นความสำคัญว่ารัฐภาคีคู่สัญญามีประโยชน์ร่วมกันในการประกันว่าการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาจะต้องดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว โดยวิธีการที่สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของกฎหมายภายในประเทศตน รวมทั้งหลักการในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางการเมืองและสิทธิพลเมือง ทำ ณ นครนิวยอร์ค เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1966 และ

แสดงความเชื่อมั่นในโครงสร้างและการปฏิบัติงานในกระบวนยุติธรรมทางอาญา และความสามารถของทั้งสองประเทศในการประกันให้มีการพิจารณาคดีอย่างยุติธรรม

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1
พันธกรณีที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1. รัฐภาคีคู่สัญญาตกลงที่จะให้ซึ่งกันและกันซึ่งมาตรการที่กว้างขวางที่สุดของความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีและกระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับความผิดอาญา ซึ่งบทลงโทษในเรื่องเหล่านั้นอยู่ในเขตอำนาจของรัฐภาคีคู่สัญญาในขณะที่มีการร้องขอ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการให้ความช่วยเหลือ

สำหรับราชอาณาจักรไทยได้แก่เจ้าหน้าที่ศาลและหน่วยงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือ และสำหรับราชอาณาจักรเบลเยียมได้แก่เจ้าหน้าที่ศาล

2. บทบัญญัติของสนธิสัญญานี้ จะใช้กับกรณีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาที่ร้องขอเกี่ยวกับกระบวนการในเรื่องทางการเงิน (ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต ภาษีทางตรงหรือภาษีทางอ้อม และการควบคุมการปริวรรตเงินตรา)

3. ความช่วยเหลือให้รวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะเรื่องต่อไปนี้

(ก) การสืบพยานบุคคล และการสอบปากคำบุคคล

(ข) การจัดหาให้ซึ่งข้อสนเทศ เอกสาร บันทึก และพยานหลักฐาน

(ค) การส่งเอกสาร

(ง) การดำเนินการตามคำร้องขอในการค้นและการยึด

(จ) การโอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังหรืออำนวยความสะดวกในการดำเนินการให้บุคคลอื่นไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอเพื่อการสืบพยานบุคคล

(ฉ) การสืบหาตัวบุคคลหรือสิ่งของ

(ช) มาตรการในการสืบหา ยึดชั่วคราวและริบทรัพย์สินที่ได้มาจากและเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดอาญา และ

(ซ) ความช่วยเหลืออื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้

4. การให้ความช่วยเหลือให้กระทำโดยไม่ต้องคำนึงว่าพฤติกรรมภายใต้การสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการในรัฐผู้ร้องขอเป็นความผิดในรัฐผู้รับคำร้องขอหรือไม่ หรืออาจฟ้องคดีได้โดยรัฐผู้รับคำร้องขอหรือไม่

5. ข้อสนเทศและพยานหลักฐานที่ได้รับภายใต้สนธิสัญญานี้อาจถูกเปิดเผยหรือใช้ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงซึ่งระบุไว้ในคำร้องขอเท่านั้น ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อหาเดิม จะต้องไม่มีการใช้ข้อสนเทศและพยานหลักฐานนี้หากปราศจากความยินยอมของรัฐผู้รับคำร้องขอ

6. สนธิสัญญานี้มุ่งประสงค์เพียงเพื่อความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของรัฐภาคีคู่สัญญาเท่านั้น และมิได้มุ่งประสงค์หรือทำขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือเช่นนั้นแก่เอกชน

7. เอกชนไม่อาจอ้างบทบัญญัติใดในอนุสัญญานี้เพื่อขัดขวางการปฏิบัติตามคำร้องขอ หรือเพื่อขอให้ไม่ให้รับหรือไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาภายใต้สนธิสัญญานี้

8. สนธิสัญญานี้ไม่ใช้บังคับแก่การดำเนินการตามหมายจับหรือตามคำพิพากษาลงโทษ ยกเว้นในกรณีการริบทรัพย์สิน หรือแก่ความผิดทางทหารซึ่งไม่เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาธรรมดา

ข้อ 2
เหตุผลที่จะปฏิเสธหรือเลื่อนออกไป

1. รัฐผู้รับคำร้องขออาจปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอในกรณีที่รัฐผู้รับคำร้องขอเห็นว่า

(ก) คำร้องขอนั้นจะกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยสาธารณะ หรือผลประโยชน์สาธารณะที่สำคัญยิ่งอื่น ๆ ของรัฐผู้รับคำร้องขอ หรือ

(ข) คำร้องขอนั้นเกี่ยวกับความผิดทางการเมือง

(ค) มีมูลฐานสำคัญสำหรับรัฐผู้รับคำร้องขอที่จะเชื่อว่าคำร้องขอจัดทำขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี การลงโทษ หรือกระบวนการอื่นแก่บุคคล โดยมีสาเหตุจากเชื้อชาติ เพศ ศาสนา สัญชาติ หรือความเห็นทางการเมืองของบุคคลนั้น หรือว่าสถานะของบุคคลนั้นอาจถูกกระทบโดยเหตุผลเหล่านั้น

(ง) คำร้องขอเกี่ยวกับความผิดอาญาที่สามารถลงโทษประหารชีวิตได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ร้องขอแต่ไม่สามารถลงโทษประหารชีวิตได้ตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ โดยไม่กระทบกระเทือนความข้างต้น คำร้องขอไม่อาจถูกปฏิเสธได้หากรัฐผู้ร้องขอให้หลักประกันที่รัฐผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าเพียงพอว่าจะไม่มีการตัดสินประหารชีวิต หรือหากมีการตัดสินประหารชีวิตจะไม่มีการดำเนินการประหารชีวิต การที่รัฐผู้รับคำร้องขอปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอโดยอาศัยเหตุผลดังกล่าวจะก่อให้เกิดสิทธิแก่รัฐผู้ร้องขอที่จะใช้ดุลพินิจปฏิเสธที่จะดำเนินการตามมคำร้องขอจากรัฐนั้นที่เกี่ยวกับความผิดที่มีลักษณะและความรุนแรงคล้ายคลึงกันบนพื้นฐานของหลักประดิบัติต่างตอบแทน

2. รัฐผู้รับคำร้องขออาจเลื่อนการให้ความช่วยเหลือออกไป หากการดำเนินการตามคำร้องขอจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการอื่นซึ่งกำลังดำเนินอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอ

3. ก่อนที่จะปฏิเสธหรือเลื่อนการปฏิบัติตามคำร้องขอใด ๆ ตามข้อนี้ รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องพิจารณาก่อนว่าสามารถให้ความช่วยเหลือได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอเห็นว่าจำเป็น ถ้ารัฐผู้รับคำร้องขอยอมรับความช่วยเหลือตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้วก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

4. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบโดยพลันถึงเหตุผลในการปฏิเสธหรือการเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ข้อ 3
เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลาง

1. รัฐภาคีแต่ละฝ่ายจะจัดตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของตนขึ้น

2. สำหรับราชอาณาจักรไทย เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางคืออัยการสูงสุด หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด

3. สำหรับราชอาณาจักรเบลเยียม เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางได้แก่รัฐมนตรียุติธรรม หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรียุติธรรม

4. เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐภาคีคู่สัญญาจะเป็นผู้จัดทำคำร้องขอภายใต้สนธิสัญญานี้ และอำนวยการให้ความช่วยเหลือระหว่างกัน

ข้อ 4
ภาษา

คำร้องขอและเอกสารประกอบจะต้องมีคำแปลเป็นภาษาราชการของรัฐผู้รับคำร้องขอหรือภาษาอังกฤษแนบไปด้วย

ข้อ 5

สาระของคำร้องขอสำหรับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1. คำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีเร่งด่วนหรือกรณีอื่นที่ได้รับอนุญาตจากรัฐผู้รับคำร้องขอ คำร้องขอสามารถส่งโดยทางโทรสารหรือทางอื่นใดได้แต่จะต้องมีการยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรในภายหลังโดยพลัน

2. คำร้องขอทั้งปวงให้รวมถึง
   (ก) ชื่อหน่วยงานที่มีอำนาจซึ่งดำเนินการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาที่คำร้องขอเกี่ยวเนื่อง
   (ข) รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการ รวมทั้งสรุปข้อเท็จจริงและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
   (ค) รายละเอียดเกี่ยวกับพยานหลักฐานหรือข้อสนเทศที่ร้องขอหรือความช่วยเหลือที่ขอให้ดำเนินการ และ
   (ง) วัตถุประสงค์ของการร้องขอพยานหลักฐาน ข้อสนเทศ หรือความช่วยเหลืออื่น

3. ในกรณีที่สมควร คำร้องขอให้รวมถึง
   (ก) หากเป็นไปได้ รูปพรรณ สัญชาติ และที่อยู่ของบุคคลที่ถูกขอให้มีการสืบสวนสอบสวน ฟ้องคดี หรือดำเนินกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้ร้องขอ
   (ข) ข้อสนเทศที่มีอยู่เกี่ยวกับรูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลที่จะให้สืบหาในรัฐผู้รับคำร้องขอ
   (ค) รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลที่จะส่งเอกสารให้ ความเกี่ยวพันของบุคคลนั้นกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการ และวิธีการที่ขอให้ส่งเอกสาร
   (ง) รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลทั้งหลายซึ่งจะเป็นผู้ให้พยานหลักฐานที่ร้องขอ
   (จ) ในกรณีที่มีคำร้องขอให้หาหลักฐานหรือให้ค้นและยึด จะต้องมีคำแถลงระบุพื้นฐานของความเชื่อว่าจะค้นพบหลักฐานในเขตอำนาจของรัฐผู้รับคำร้องขอ
   (ฉ) รายละเอียดที่ชัดเจนของสถานที่ที่จะให้ค้นหาและของพยานหลักฐานที่จะให้ค้นหา
   (ช) ความจำเป็นหากมี ในการเก็บรักษาความลับและเหตุผลเพื่อการนั้น
   (ซ) รายละเอียดของวิธีการที่จะได้มาและบันทึกซึ่งคำพยานหรือคำให้การ

(ฉ) รายการข้อซักถามที่จะให้ตอบ

(ญ) ในกรณีคำร้องขอให้สืบพยานบุคคล คำแถลงว่าจำเป็นต้องมีคำสาบานหรือคำรับรองหรือไม่ และรายละเอียดของมูลกรณีของพยานหลักฐานหรือคำแถลงที่ร้องขอ

(ฎ) รายละเอียดของกระบวนการเฉพาะที่จะต้องปฏิบัติในการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

(ฏ) ข้อสนเทศเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายที่บุคคลซึ่งปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอมีสิทธิได้รับ

(ฐ) ในกรณีที่ให้มีการโอนตัวบุคคลซึ่งถูกควบคุม บุคคลหรือหน่วยงานซึ่งจะเป็นผู้ควบคุมตัวบุคคลนั้นไว้ในระหว่างการโอนตัว สถานที่ที่บุคคลที่ถูกควบคุมจะถูกโอนตัวไปและวันที่ที่จะส่งตัวบุคคลนั้นกลับ และ

(ฑ) ข้อสนเทศอื่นใดซึ่งอาจจะแจ้งให้รัฐผู้รับคำร้องขอทราบเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามคำร้องขอ

4. รัฐผู้รับคำร้องขออาจขอรายละเอียดเพิ่มเติมหากพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อสนเทศที่มีอยู่ในคำร้องขอไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ข้อ 6
การดำเนินการตามคำร้องขอ

1. คำร้องขอความช่วยเหลือให้ดำเนินการโดยพลันตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอและตามวิธีการที่ร้องขอโดยรัฐผู้ร้องขอเท่าที่กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอไม่ห้ามไว้

2. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องไม่ปฏิเสธการดำเนินการตามคำร้องขอโดยยกเหตุเรื่องความลับทางธนาคาร

ข้อ 7
ค่าใช้จ่าย

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามคำร้องขอ ยกเว้นค่าป่วยการพยานผู้เชี่ยวชาญ ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทางของบุคคลตามข้อ 20 และข้อ 24 ซึ่งรัฐผู้ร้องขอจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ รัฐผู้ร้องขออาจชำระค่าใช้จ่ายล่วงหน้าสำหรับค่าเดินทาง, ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ หากพยานหรือพยานผู้เชี่ยวชาญร้องขอ

2. หากเป็นที่ชัดเจนว่าการดำเนินการตามคำร้องขอจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายในลักษณะพิเศษ รัฐภาคีจะต้องหารือเพื่อวินิจฉัยข้อกำหนดและเงื่อนไขที่จะทำให้สามารถให้ความช่วยเหลือตามที่ร้องขอได้

ข้อ 8
ข้อจำกัดการใช้และการรักษาความลับ

1. รัฐผู้ร้องขอจะไม่เปิดเผย หรือใช้ข้อสนเทศและพยานหลักฐานที่ได้รับมาภายใต้สนธิสัญญานี้เพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือไปจากที่ได้ระบุไว้ในคำร้องขอโดยไม่ได้รับความยินยอมล่วงหน้าของรัฐผู้รับคำร้องขอ ข้อสนเทศและพยานหลักฐานนี้สามารถใช้โดยหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรม หน่วยงานศาล และเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายในการดำเนินภารกิจตามที่ระบุในสนธิสัญญานี้เท่านั้น

2. รัฐผู้ร้องขออาจกำหนดให้รักษาคำร้องขอความช่วยเหลือ สาระของคำร้องขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องและการให้ความช่วยเหลือไว้เป็นความลับ ถ้ารัฐผู้รับคำร้องขอไม่สามารถดำเนินการตามคำร้องขอนั้นโดยไม่ฝ่าฝืนข้อกำหนดการรักษาความลับดังกล่าวได้ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบเพื่อวินิจฉัยว่าจะยังคงให้ดำเนินการตามคำร้องขอนั้นหรือไม่

3. รัฐผู้รับคำร้องขออาจกำหนดให้รักษาข้อสนเทศ หรือพยานหลักฐานที่ได้ส่งให้และแหล่งของข้อสนเทศหรือพยานหลักฐานนั้นไว้เป็นความลับตามเงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอจะได้ระบุไว้ ในกรณีเช่นนี้ รัฐผู้ร้องขอจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว เว้นแต่เมื่อข้อสนเทศหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการที่ได้ระบุไว้ในคำร้องขอ

ข้อ 9
การขอรับและการแจ้งข้อสนเทศให้แก่บุคคลที่สาม

การขอรับข้อสนเทศโดยหน่วยงานหรือบุคคลที่ไม่ได้ระบุไว้ในสนธิสัญญานี้ให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีคู่สัญญาที่ได้รับคำร้องขอรับข้อสนเทศ ไม่ว่าในกรณีใด รัฐภาคีคู่สัญญาที่ไม่ใช่เป็นแหล่งกำเนิดของข้อสนเทศอาจอนุญาตให้บุคคลที่สามใช้เอกสารได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐแหล่งกำเนิดของข้อสนเทศแล้ว โดยรัฐแหล่งกำเนิดข้อสนเทศอาจขอให้รัฐภาคีคู่สัญญาที่ได้รับการร้องขอแจ้งเรื่องการใช้ข้อสนเทศดังกล่าวและผลที่ได้รับจากการใช้ข้อสนเทศนั้นด้วย

ข้อ 10

คุณภาพของข้อสนเทศ

ให้รัฐภาคีคู่สัญญาที่จัดให้ซึ่งข้อสนเทศแจ้งรัฐภาคีที่ได้รับข้อสนเทศโดยไม่ชักช้าหากเห็นว่าข้อสนเทศที่ส่งไปนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ เพื่อให้รัฐภาคีที่ได้รับข้อสนเทศนั้นดำเนินการแก้ไขหรือทำลายข้อสนเทศดังกล่าวแล้วแต่กรณี

ข้อ 11

ระยะเวลาในการเก็บรักษาข้อสนเทศ

รัฐภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องใช้ความระมัดระวังที่จะไม่เก็บรักษาข้อสนเทศไว้นานเกินกว่าจำเป็นเพื่อให้เสร็จสิ้นภารกิจในการให้ความช่วยเหลือตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานี้ บทบัญญัตินี้จะไม่กระทบต่อกระบวนการจัดเก็บข้อสนเทศโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่กล่าวถึงในข้อ 8 วรรค 1 เพื่อประโยชน์ในการจัดทำเป็นจดหมายเหตุ

ข้อ 12

การสืบพยานบุคคล การสอบปากคำ และการแสดงพยานหลักฐานในรัฐผู้รับคำร้องขอ

1. เมื่อมีคำร้องขอให้เรียกบุคคลใดไปเพื่อเบิกความเป็นพยาน ให้ปากคำหรือแสดงเอกสาร บันทึก หรือสิ่งของในรัฐผู้รับคำร้องขอ บุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้กระทำการตามคำร้องขอได้ตามข้อกำหนดของกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

2. เมื่อได้รับคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับวันและสถานที่ที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน

3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจนั้นอาจเข้าร่วมการดำเนินการตามคำร้องขอได้โดยความยินยอมของเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการในรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 13

การสืบพยานผ่านการประชุมทางวีดิทัศน์

หากบุคคลที่อยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะต้องเป็นพยานหรือผู้เชี่ยวชาญให้กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง โดยคำร้องขอของรัฐภาคีฝ่ายหลัง รัฐภาคี

คู่สัญญาฝ่ายแรกอาจอนุญาตให้มีการสืบพยานหรือสอบปากคำผ่านการประชุมทางวีดิทัศน์ตามเงื่อนไขและวิธีการที่รัฐภาคีคู่สัญญาเห็นชอบร่วมกัน หากบุคคลดังกล่าวไม่สามารถหรือไม่ปรารถนาที่จะไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอ รัฐภาคีคู่สัญญาอาจเห็นชอบให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ร้องขอเป็นผู้ดำเนินการสืบพยานหรือสอบปากคำโดยมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับคำร้องขอเข้าร่วมฟังการสืบพยานหรือสอบปากคำด้วย

ข้อ 14
การจัดหาให้ซึ่งบันทึกของหน่วยงานรัฐบาล

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องจัดให้ซึ่งสำเนาบันทึกของหน่วยงานรัฐบาลที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนได้

2. รัฐผู้รับคำร้องขออาจจัดหาบันทึกหรือข้อสนเทศใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานรัฐบาลซึ่งมิได้เผยแพร่ต่อสาธารณชนให้แก่รัฐผู้ร้องขอได้ ภายในขอบเขตและเงื่อนไขอย่างเดียวกับที่จะพึงจัดหาให้แก่หน่วยงานซึ่งมีอำนาจบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานศาล รัฐผู้รับคำร้องขออาจใช้ดุลพินิจปฏิเสธคำร้องขอทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ข้อ 15
การส่งเอกสารและสิ่งของ และการรับรองความถูกต้อง

1. เมื่อคำร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการส่งบันทึกและเอกสาร รัฐผู้รับคำร้องขออาจส่งต้นฉบับ หรือสำเนารับรองถูกต้องของต้นฉบับนั้น

2. รัฐผู้ร้องขอจะต้องคืนต้นฉบับของเอกสารหรือบันทึกหรือสิ่งของซึ่งได้รับในการดำเนินการตามคำร้องขอโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ยกเว้นรัฐผู้รับคำร้องขอจะสละการคืนนั้น

3. เท่าที่กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอไม่ห้ามไว้ ให้ส่งเอกสาร สิ่งของและบันทึกในรูปแบบ หรือประกอบด้วยใบรับรองที่รัฐผู้ร้องขออาจร้องขอเพื่อให้เอกสาร สิ่งของ และบันทึกนั้นเป็นที่ยอมรับได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ร้องขอ

4. พยานหลักฐานหรือเอกสารที่ส่งตามสนธิสัญญานี้ไม่จำเป็นต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงใด ๆ เว้นแต่ตามที่ระบุไว้ในวรรค 3

ข้อ 16
การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศเกี่ยวกับคำพิพากษา

หากได้รับการร้องขอ ให้รัฐภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายแจ้งรัฐภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงคำพิพากษาเกี่ยวกับคนชาติของรัฐภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้มีการที่บันทึกไว้ในจดหมายเหตุทางการของตน หากมีคำร้องขอ ให้ส่งสำเนาคำพิพากษานั้น

ข้อ 17
การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศระหว่างกัน

1. ในกรณีที่สมควร รัฐภาคีคู่สัญญาจะต้องใช้ความพยายามภายในขอบเขตที่กฎหมายภายในของตนกำหนด ในการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศเกี่ยวกับความผิดทางอาญาที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายรับผิดชอบในการบังคับคดีหรือดำเนินกระบวนการ โดยไม่จำต้องรอคำร้องขอจากรัฐภาคีอีกฝ่ายหนึ่งก่อน

2. รัฐภาคีคู่สัญญาที่ให้ข้อสนเทศอาจกำหนดเงื่อนไขตามกฎหมายภายในของตนในการใช้ข้อสนเทศโดยรัฐภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง รัฐภาคีคู่สัญญาที่ได้รับข้อสนเทศจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

ข้อ 18
การส่งเอกสาร

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องจัดส่งเอกสารทางกฎหมายให้ตามที่รัฐผู้ร้องขอได้ขอให้ส่ง

2. คำร้องขอให้ส่งเอกสารเพื่อเรียกบุคคลมาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในรัฐผู้ร้องขอ จะต้องจัดส่งให้ล่วงหน้าอย่างน้อยที่สุดห้าสิบวัน (50 วัน) ก่อนกำหนดการปรากฏตัว

3. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องส่งหลักฐานใบรับเอกสารลงวันที่และลายมือชื่อของผู้รับเอกสารหรือคำยืนยันแสดงการจัดส่งเอกสารลงนามโดยเจ้าหน้าที่ผู้จัดส่งเอกสาร ระบุวิธีการและวันที่ส่งเอกสารให้ หากมีเหตุขัดข้องในการส่งเอกสาร รัฐผู้รับคำร้องขอต้องแจ้งรัฐผู้ร้องขอถึงข้อขัดข้องในการส่งและเหตุแห่งการนั้นด้วย

4. บุคคลซึ่งได้รับเอกสารทางกฎหมายเรียกให้ไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอตามข้อนี้ ไม่จำต้องอยู่ใต้บังคับการริบทรัพย์ทางอาญาหรือการยึดทรัพย์ทางแพ่ง หรือโทษหรือมาตรการบังคับทางกฎหมายอื่น ๆ อันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามเอกสารทางกฎหมายนั้น ถึงแม้ว่าจะได้มีการระบุโทษหรือมาตรการบังคับดังกล่าวไว้ในเอกสารนั้นก็ตาม

ข้อ 19
การค้นและการยึด

เท่าที่กฎหมายภายในของรัฐผู้รับคำร้องขออนุญาต รัฐผู้รับคำร้องขอต้องดำเนินการตามคำร้องขอให้ค้นและยึดของรัฐผู้ร้องขอ ซึ่งจะต้องมีข้อสนเทศที่จำเป็นในการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ข้อ 20
การโอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อการสืบพยานบุคคล

1. บุคคลที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอซึ่งถูกต้องการตัวไปเป็นพยานในรัฐผู้ร้องขอจะต้องถูกส่งตัวไปรัฐนั้นต่อเมื่อบุคคลดังกล่าวและรัฐผู้รับคำร้องขอยินยอม

2. เพื่อวัตถุประสงค์แห่งข้อนี้

(ก) ให้รัฐผู้ร้องขอมีอำนาจและหน้าที่คุมขังบุคคลที่ถูกโอนตัวเว้นแต่รัฐผู้รับคำร้องขอจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

(ข) ให้รัฐผู้ร้องขอส่งบุคคลที่ถูกโอนตัวกลับไปคุมขังในรัฐผู้รับคำร้องขอทันทีที่ได้ดำเนินการตามคำร้องขอแล้ว

(ค) เมื่อโทษจำคุกที่กำหนดตามคำพิพากษาสิ้นสุดหรือเมื่อรัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบว่าบุคคลที่ถูกโอนตัวไม่มีความจำเป็นต้องถูกคุมขังอีกต่อไป ให้ปล่อยบุคคลดังกล่าวเป็นอิสระ

3. ระยะเวลาที่บุคคลที่ถูกโอนตัวถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้ร้องขอจะนับรวมเข้าไปในระยะเวลาของโทษจำคุกตามคำพิพากษาที่กำหนดโดยรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 21

การสืบหาตัวบุคคลหรือสิ่งของ

1. เมื่อได้รับคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินมาตรการทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อสืบหาตัวบุคคลหรือสิ่งของซึ่งเชื่อว่าอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอนั้น ซึ่งรัฐผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีหรือกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้ร้องขอ

2. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบถึงผลการสืบสวนสอบสวนในโอกาสแรก

ข้อ 22

การแจ้งอย่างเป็นทางการเพื่อความมุ่งประสงค์ในการฟ้องคดี

1. เมื่อรัฐภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มดำเนินกระบวนการแต่ประสงค์ให้อีกรัฐภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการ เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐแรกจะต้องแจ้งข้อเท็จจริงของเรื่องราวอย่างเป็นทางการให้เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐหลังทราบ หากรัฐผู้รับคำร้องขอมีเขตอำนาจที่จะดำเนินการก็ให้เสนอเรื่องราวให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อเริ่มดำเนินกระบวนการทางอาญา เจ้าหน้าที่เหล่านี้จะให้คำวินิจฉัยว่าจะเริ่มดำเนินกระบวนการทางอาญาหรือไม่ตามกฎหมายของประเทศตน

2. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องรายงานผลการดำเนินการที่ได้กระทำเกี่ยวกับเรื่องราวที่ได้รับแจ้งจากรัฐผู้ร้องขอและในกรณีที่สมควร จะต้องส่งสำเนาคำวินิจฉัยของหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศตนให้รัฐผู้ร้องขอทราบ

3. เมื่อมีการเริ่มดำเนินกระบวนการในเขตอำนาจศาลของรัฐผู้รับคำร้องขอแล้ว รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบถึงความเป็นไปได้ของบุคคลที่ได้รับความเสียหายในการฟ้องคดีเพื่อเรียกค่าเสียหายและสิทธิไล่เบี้ย

ข้อ 23

ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญา

1. เมื่อได้รับคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขอจะพยายามตรวจสอบว่ามีทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญาอยู่ภายในเขตอำนาจของรัฐผู้รับคำร้องขอหรือไม่และต้องแจ้งผลของ

การตรวจสอบให้รัฐผู้ร้องขอทราบ ในการทำคำร้องขอนั้น รัฐผู้ร้องขอต้องแจ้งให้รัฐผู้รับคำร้องขอทราบถึงเหตุที่ทำให้เชื่อว่ามีทรัพย์สินเช่นว่านั้นอยู่ในเขตอำนาจของรัฐผู้รับคำร้องขอ

2. ตามวรรค 1 ของข้อนี้ ในกรณีที่พบทรัพย์สินซึ่งต้องสงสัยว่าได้มาจากการกระทำความผิดทางอาญา รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องใช้มาตรการตามที่กฎหมายของตนอนุญาตเพื่ออายัด ยึด และริบทรัพย์สินดังกล่าว ทั้งนี้ ต้องอยู่ในขอบเขตกฎหมายภายใน และภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่รัฐภาคีคู่สัญญาเห็นชอบ

3. เมื่อรัฐผู้ร้องขอมีคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขออาจโอนทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญาหรือเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้นให้รัฐผู้ร้องขอทั้งหมดหรือบางส่วน เท่าที่กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขออนุญาตและภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่รัฐภาคีคู่สัญญาเห็นชอบด้วย

4. ในการบังคับใช้ข้อนี้ สิทธิทางกฎหมายและผลประโยชน์ของรัฐผู้รับคำร้องขอหรือบุคคลที่สามเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญาหรือเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้น จะได้รับการเคารพตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 24
การปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอ

เมื่อรัฐผู้ร้องขอประสงค์จะให้บุคคลใดซึ่งอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอให้เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอ เมื่อได้รับคำร้องขอ เชิญบุคคลนั้นไปปรากฏตัวต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องในรัฐผู้ร้องขอ โดยแจ้งจำนวนค่าใช้จ่ายที่บุคคลนั้นจะได้รับ รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบคำตอบของบุคคลนั้นโดยพลัน

ข้อ 25
ความคุ้มกัน

1. บุคคลใดที่เบิกความเป็นพยานหรือให้ปากคำในดินแดนของรัฐผู้ร้องขอตามบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้ จะไม่ถูกส่งหมายหรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลโดยประการอื่น โดยเหตุจากการกระทำหรืองดเว้นกระทำใด ๆ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่บุคคลดังกล่าวจะเดินทางออกจากรัฐผู้รับคำร้องขอ และบุคคลนั้นจะไม่ถูกบังคับให้ให้พยานหลักฐานในกระบวนการอื่นใด นอกเหนือจากกระบวนการที่คำร้องขอเกี่ยวเนื่อง

2. ความคุ้มกันที่ระบุไว้ในข้อนี้ให้สิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากรัฐผู้ร้องขอภายในระยะเวลาสิบห้า (15) วันติดต่อกันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องแล้วว่าตนไม่จำเป็นต้องอยู่ในรัฐนั้นอีกต่อไป แต่ก็ยังคงอยู่ในรัฐผู้ร้องขอนั้นอีกต่อไปหรือได้กลับเข้ามาโดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกไปจากรัฐผู้ร้องขอนั้นแล้ว

ข้อ 26
ความช่วยเหลืออื่น ๆ

ความช่วยเหลือและวิธีการที่กำหนดภายใต้สนธิสัญญานี้ จะไม่จำกัดรัฐภาคีคู่สัญญาจากการให้ความช่วยเหลือตามบทบัญญัติของความตกลงระหว่างประเทศที่ตนเป็นภาคีอยู่ หรือตามบทบัญญัติของกฎหมายภายในของตน

ข้อ 27
การปรึกษาหารือ

เมื่อรัฐภาคีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ รัฐภาคีคู่สัญญาจะต้องปรึกษาหารือกันโดยพลันเกี่ยวกับการตีความและการใช้บังคับของสนธิสัญญานี้

ข้อ 28
ขอบเขตการใช้บังคับ

สนธิสัญญานี้จะใช้กับคำร้องขอที่มีขึ้นหลังสนธิสัญญามีผลใช้บังคับถึงแม้ว่าการกระทำหรือการงดเว้นกระทำจะเกิดขึ้นก่อนวันนั้น

ข้อ 29
การมีผลใช้บังคับ

1. สนธิสัญญานี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน ให้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารที่กรุงบรัสเซลส์โดยเร็วที่สุด

2. สนธิสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับหลังครบ 30 วัน นับจากวันที่มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร

ข้อ 30

การบอกเลิก

รัฐภาคีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกสนธิสัญญานี้เมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้รัฐภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบ การบอกเลิกจะมีผลเมื่อครบหกเดือนหลังจากวันที่แจ้งนั้น

เพื่อเป็นพยานแห่งการนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของรัฐภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายได้ลงนามในสนธิสัญญานี้

ทำ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 12 เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2005 เป็นคู่ฉบับ เป็นภาษาฝรั่งเศส ภาษาดัทช์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ทุกฉบับถูกต้องเท่าเทียมกัน

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรเบลเยียม

(นายดิดิเย่ร์ เรนเดอร์)
รองนายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

(นายกันตธีร์ ศุภมงคล)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ